

کارگران جهان متحد شوید!

مردم

او گام مرکزی حزب توده ایران

تشدید مبارزه است که

ضامن پیروزی است

شاه بمناسبت سالروز انقلاب مشروطیت سخنرانی تمام مقولات و مفاهیمی که سالهاست با رژیم و ضد دموکراتیک شاه جوش خورده است و قلم ۲۸ مرداده «انتخاب سقیده» «تمسک» «شاهنشاهی ایران» «مجزب و مستأخر» سخنرانی نیز یکبار دیگر از طرف شاه تکرار در این سخنرانی نیز شاه به «توده‌ها» و «ست. یانی» (یعنی دولت دکتر مصدق) تلخ و خوش را مورد ملامت و تهاجم قرار داد و گفت که «ول میخواند به ایران دیکراسی عطا کند ولی کراسی یک دیکراسی مشروطه است که باید سرفرازی ایران شود. معنی این سخنان بدون روشن است

شاه در این سخنرانی خود وعده انتخابات آزاد در این انتخابات بیگفته شاه آهائی که میل به «تمسک» بزرگ، برآورد میداند چه شکل رای و آهائی که مابین موضوع علاقه نداشتند در پیشان آزاد رایشان خوانده خواهد شد و سپس همه خواهند نماند طرفداران برش ایران به تملک بزرگ قلم دیگران چقدر از همین غبار تصور ملوکانه از بات آزاد روشن میشود. محتوی این عبارت شاه کسی نفه نیست

شاه در این سخنرانی گفت که وی قصد دارد لی سیاسی در حدود کشورهای غربی اروپا بنهد. همان شاهی میگوید که در سفرهای خود به های غربی بارها با آنها تصلیمت میکرد که از دیکراسی که بقیده او بطرف زوال و فنا میرود یکشده. همان کسی میگوید که مدعی بود دیکراسی لونی آورده اختیاری به اخذ دیکراسی

دنباله در صفحه ۲

روزنامه «المجاهد»

در باره جنبش و تظاهرات

ضد دولتی در ایران

در روزنامه «المجاهد» چاپ الجزیره مقاله ای در باره رویداد های اخیر در ایران درج گردیده که در شماره ۳۲ ماه اوت هفته نامه «زاروژم» چاپ شوروی زیر عنوان «هیجانات در ایران» تجدید چاپ شده است. روزنامه «المجاهد» میگوید پس از حوادث خونین در مشهد ایران رویداد های پر اضطرابی را میگذراند. بنا به اخباری که منتشر میشود تنها در هفته گذشته در جریان تظاهرات ضد دولتی که در بسیاری از شهر های ایران روی داده متجاوز از صد نفر کشته و صدها نفر یازداشت شده اند. به عقیده ناظران غربی دولت تکرانی آنسکه رشد و گسترش جنبش کنونی از زیر کنترل آن خارج شود. یاره ای حتی تابستان کنونی را «تابستان خونین» نام نهاده اند

حوادث روزهای اخیر ادامه برخورد های خشونت آمیز در مشهد است. در اواخر ژوئیه در جریان تظاهرات ضد دولتی در مشهد در نتیجه تیر لگازی واحد های نظامی و نیرو های انتظامی از ۴۰ تا ۲۵۰ نفر از شرکت کنندگان در تظاهرات کشته شدند

غلیه تظاهر کنندگان علاوه بر واحد های نظامی، تانک و هلیکوپتر بکار گرفته شد که بزوروی توده های مردم تیر اندازی کردند. ارتباط مشهد با تهران قطع گردید و تنها پس از سه روز موفق شدند این ارتباط را برقرار کنند

تظاهرات ضد دولتی به شهر های دیگر نیز سرایت کرده و از آنجمله در رفسنجان در اثر برخورد میان تظاهر کنندگان و نیرو های انتظامی ۱۴ نفر کشته شدند. در شهر های اصفهان و قم نیز برخورد های میان تظاهر کنندگان و نیرو های امنیتی روی داد

در اخبار رسمی از جانب دولت بواقعیات برخورد های خونین اعتراف میشود. اما مقیاس این برخورد ها و شمار کشته شدگان خیلی کمتر از میزان واقعی نشان داده میشود. نیرو های اپوزیسیون اقدامات نیرو های امنیتی علیه تظاهر کنندگان را با شدت محکوم کرده و اعلام داشتند که این برخورد ها از جانب دولت تحریک شده است

دنباله در صفحه ۲

ایران باید از پیمان تجاوزکار

سنتو خارج شود!

یکی از پایه های رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیک محمد رضا شاه تکیه بر نظامیگری هسته بندی و تجاوز است و شرکت در پیمان سنتو یکی از مظاهر آن است. سنتو زمانی بوجود آمد که در نتیجه اوج جنبش رهایی بخش خلق های خاور میانه و نزدیک مواضع غارتگرانه امپریالیسم و بویژه کارتل بین المللی نفت در این منطقه خطر جدی قرار گرفته بود. منظور مقابله با این جنبش، بسط مدیریت امپریالیسم امریکا و انگلیس و با شرکت رژیم های فیصل - نوری سعید، پایار - مندرس و ژنرال اربوخیان و محمد رضا شاه بغداد (سنتو امروز) سزیم بندی شد

ولی پیمان سنتو همچنین پیمان های دوجانبه نظامی که بعداً آمریکا با ترکیه و پاکستان و ایران منعقد کرد (و خود دلیل عدم اطمینان به کارائی سنتو بود) نتوانستند راه سقوط رژیم های صلت نشاند و فروپاشیدن سلطه امپریالیسم را سد کنند. دیکتاتورهای خونین ضد خلقی و صلت نشاند فیصل - نوری سعید، پایار - مندرس و اربوخیان از هم متلاشی گردید و دیکتاتوری خونین ضد خلقی و صلت نشاند محمد رضا شاه اینک زیر ضربات جنبش مردم ایران به لب پرتگاه کشانده میشود. بطور قاطع باثبات رستیده و میروند که نتیجه

دنباله در صفحه ۲

مرداد ۵۷

بیشه جنبش چون باغ بیل آمده است
بلا خندید آثار با لب خوببارش
دیو را می زانند
یاد در چشم امیرسک افتاد
فرغ جانها همگی سوی سموات پرند
آسمان ناگاه بیکارچه آتش گزند
از غواهی است کنون گنبد شیخ لطف الله
خلق در نقش جهان از خط آتش بگذشت
بعثت نیست که آواز به آواز رسیده
موج تا ساخت «سعدیه» شیراز رنید

این چه غوغای شگرفی است که گردیده بلند
ایرانی خونین
دمدم می آید
قلمه کهنه برین صغری تاریک ستم
بیمنا کست از طوفان که براه آشت هنوز

انقلابی است! مگر نیست؟ که شهر ایی شهر
کفن خونین بر تن به صاف آمده است
پرچم دم که به بیداد از تیریز و قم
شعله افشانان تا جهرم و جلفا آمده است

سهر

رحمتکشان آنگولا از مبارزه مردم ایران پشتیبانی میکنند

(متن تلگرام مرکز سندیکائی رحمتکشان آنگولا به کمیسیون روابط سندیکائی ایران)

«کارگران و دهقانان آنگولا از طریق مرکز سندیکائی خود، اتحادیه ملی کارگران آنگولا با اعلامیهی تکامل اوضاعی را که در ایران کشور شما جریان دارد مورد توجه قرار میدهند و مشاهده میکنند که وقت آن رسیده است که میهن پرستان واقعی ایران سر نوشت شان را خود در دست بگیرند. طبقه کارگر و کشاورزان آنگولاییا بر سنت انترناسیونالیستی خود برای همیشه از مبارزه ناهرماتله شما پشتیبانی میکنند. برای اینکه بتوانیم ایستادگی لازم را بکار بندیم، از شما خواهش داریم بطور منظم اطلاعات لازم را در باره جریان مبارزه خودتان بمانا بنهید. مبارزه ادامه دارد! پیروزی قطعی است!

از طرف کمیسیون اتحاد ملی کارگران آنگولا باسکال لووالو

بررسی لحظه جاری در مبارزات ضد رژیم

مبارزه ضد دیکتاتوری در یکباره تیر و نیمه زداد با و در کیهانی چنین همراه بود. گسترش مبارزه ضد استبدادی در سطح کشور، برجستگی شعار کسب آزادی و احیاء استقلال، تشدید نزاع و تلاشی در ارکان حکومت مطالعه شاه از ویرگی نمده این فاصله زمانی کوتاه است

تظاهرات ضد دیکتاتوری در شماهه حی - بطور عمده تظاهرات منفرد و منطقه ای بود و از ای به چله دیگر صورت می گرفت. در تمام نیم تیر و نیمه اول مرداد تظاهرات و اعتراضات بوم مرتبط باهم جریان داشت. این تظاهرات اصوات گاه مانند روزهای بیست و نیمه ششام برآم ازیر گزازی جشهای میبھی خودداری کردند و چشم همکائی نسبت به رژیم استبدادی بود و مانند حوادث نیمه دوم تیر و نیمه اول مرداد در شیراز، کرمانشاه، تهران و چها شهر دیگر ی های خونین پرا زهری را بین مردم و نیرو های و ارتش شاه همراه داشت. طی تظاهرات و نات ماه تیر و نیمه اول مرداد شکستهای سیاسی پی به حکومت مطلقه شاه وارد آمد و عجز آن مقابله با جنبش عمومی ضد استبدادی آشکار تر هزمان تشدید و گسترش مبارزات ضد دیکتاتوری یان تیرماه و نیمه اول مرداد، شعار کسب آزادی با

دنباله در صفحه ۲

دو شکست فاحش امپریالیسم در افریقا

و در میان کشورهای غیر متعهد

گفته میشد بقصد دفاع از چن خارجیان و مردم رژیم صورت گرفته، رسوائی قتل و کشتار بیرحمانه افریقاییان مبارز بوسیله مأموران و آدمکشان اخیر شده افریقائی بیل آمد. در عین حال ثابت شد که کمک کشور های سوسیالیستی به کشور های افریقائی دفاع اصیل و ضابطه از استقلال و آزادی است. که آن نیز بنابه خواهش ملل و دولی صورت میگردد که خود خواهان چنین کمکی هستند

اما در کنفرانس بلگراد که وزرای ۱۴ کشور غیر متعهد در آن گرد آمده بودند، دول امپریا لیستی هدف تخطئه جنبش عدم تعهد بطور کلی و منفرد سخن نیر و اصل و صادق این جنبش را تعقیب نمیکردند. ملامت حملاتی که به جمهوری کوبا از جانب دست نشاندگان امپریالیسم بعمل آمد هدف تضعیف جبهه کشور های غیر متعهد را تقویت میکرد. لیکن در این مجمع جهانی بزرگ نیز تقویت دول امپریالیستی با شکست فاحش مواجه شد. در تصمیمات کنفرانس بلگراد نه فقط کوبا مهماندار تشکیل اجلاسیه شران دول غیر متعهد در سال آینده تعیین گردید، بلکه وظیفه مهم هماهنگی جنبش عدم تعهد ملی ساهایی

دنباله در صفحه ۲

غریب و یا شرقی ندارد. تبلیغات رژیم از دیکراسی منسجم سخن میگفت. حالا هم شاه از دیکراسی مسئول که در آن یکپارچه و بی‌مهر و و گردن کلفتی، مجاز نیست و باید باعث «سرفرازی» ایران بشود و در چارچوب شاهنشاهی بماند. مردم میزدند این. آن دیکراسی نیست که مردم ایران در راه آن مبارزه میکنند. این دیکراسی مسئول، پیرد خود شاه و چاکران سواکی را میبازورد. انتخابات آزاد از نظر خلق غیر از آن چیزی است که شاه میگوید. آیا با بقاء دیکتاتوری با بقاء سواکی با بقاء حزب شهنشاهی با بقاء سانسور با نبودن آزادی احزاب و اجتماعات با ادامه یک حکومت پلیسی میتوانه حتی سخن از آزادی انتخابات در میان بیاورد؟ آزادی انتخابات فقط ضرورت تأمین آزادیهای دیمکراتیک شدنی است. ولی با همه اینها، نظم شاه در روز مشروطیت نمودار و روشست سیاست او نمودار تلاشهای مذبحخانه او برای نجات رژیم از تنگنا و حفظ قدرت خویش است.

چه نیروی شاه متفرعن را که خود را همی خدا میشمرد و بنا به دستور او در آستان ارتش وی را «خداگان» خطاب میکنند و ادای کبریه است که در مقابل باطل خود او، مردم، کوچ و بازار، دست به عوامفریبی بزند و از آزادی و دیکراسی و قانون و انتخابات آزاد سخن گوید؟

پس هیچ یکی است. مبارزه جانانه و دلیرانه و قاطع مردم ایران. مبارزه شوار و وضع که در آن در دهها شهر تظاهرات وسیع مردم با عزم جزم شرکت میکنند و پدید آورنده صحنات درین تاریخ کهن مبارزات خلق مایه برای آزادی خورهای است که دیکتاتور خون آشام را بیش از پیش به مانور و عقب نشینی وادار ساخته است. بحق میتوان گفت نظم شاه در روز مشروطیت از علامت موفقیت های نخستین نبرد خلق برای برچیدن سلسله استبدادی است و نشان میدهد که در مقابل تجلی اراده نیرومند مردم، دشمن ترس و خود خوار ترن دیکتاتورهای چارهای ندارد جز آنکه سنگرهای خود را و مردم میدانند که آنچه شاه در نظم خود گفته است اگر مبارزه خلق نباشد، حرف و وعده بی پشتوانه و یا حسابهای موزیانه یعنی است. شاه تصویر می کند که با دادن وعده انتخابات آزاد میتواند مخالفان خود را خام و خام کند. شاه مایل است در میان مخالفان بین آن نیروهایی که سبب منافع طبقاتی خود برای سازش با رژیم آمده اند و آن نیروهایی که بخت تکیه بخلق بی گناه خواستار برچیدن سلسله استبدادند، شکاف ایجاد کند.

در واقع هم اکنون کسانی از آشتی، رژیم و مردم سخن میگویند. روشن است که این شعار آشتی، شعار مردم نیست. شعار مردم پایان دادن به رژیم دیکتاتوری ضد ملی و ایجاد انقلاب دولتی است که حقوق و آزادیهای دیمکراتیک را تأمین کند. سیاستی در جهت استقلال ملی و تدابیر مؤثری در جهت رفاه عمومی اتخاذ نماید. در این زمینه باید یک سلسله اقدامات مشخص انجام گیرد که تاکنون در باره آنها گامی برداشته نشده و مشخصات رژیم ضد دیمکراتیک در کشور ما کماکان دست نخورده باقی مانده است. این آنچه که در دستور روز است و آشتی نیست، بلکه تشدید مبارزه علیه استبداد و پیرد دیکراسی و استقلال است. همان مبارزه ای که شاه را به عقب نشینی های ولو در نظم وادار کرده. همان مبارزه قاطع است بخت رژیم خودکامی که منشأ غارتها و جنایت ها و خیانت های بی سابقه در حق مردم ایران است خاتمه دهد.

باید آنچه که باید باید بود داشت به نظر بعضی مبارزات تشدید می شود و قاطع است. مردم ایران قریب عوامفریبی های شاه و میبایستی گری آشتی ننهند گمان را که میخواهند منافع محافل امپریالیستی و ارتجاعی را در مقابل بسط جنبش خلق حفظ کنند (نخواهند خورد و پیرد را تا بیل به هیف، یعنی استقرار یک حکومت ملی و آزاد در کشور ما ادامه خواهند داد.

ملت و ولایت به استعمار و استبداد در مهین ما پدید آمده اند. در جریان ماههای اخیر فعالیت روحانیون ضد رژیم دامنه ای وسیع تر یافته است و از آنجمله در اعلامیه جمعی از علمای و استادان حوزه علمیه قم از مردم دعوت شده است در جریان ماه شعبان با تشکیل مجالس عزاداری و توبه و انابت و از جانب رانندگان ضد اسلامی و ضد انسانی حاکم بر ایران ایثار دارند و با توضیح انتخابات دستگاه حاکمه توسط خطابه و گویندگان شجاع و مسئول و آگاه و متیال کردن راه خود سوری و خلق پیوند قاطع و شگفتی خویش را با این فحشت مقدس با ثبات رسانند و بخوبی نشان دهند که تا رسیدن به پیروزی نهایی هرگز از پای نخواهند نشست.

سوی کی عمده دیگر مبارزه ضد دیکتاتوری در یک ماه و نیم اخیر را باید فرد تشدید تأثیر آن در تیر و تزلزل و تلاشی در ارکان عمده رژیم پلیسی و اختناق مطلقه درباری مشاهده نمود. در پی جریات مبارزه ضد استبدادی در ماههای قبل علامت تزلزل، شست و تفرقه در صفوف نیروهای سپاه دیکتاتوری پدیدار گردیدیم بود. در جریان تیر و نیمه اول مرداد این تزلزل کاملاً آشکار گردید و تشتت و تلاشی در سازمان های سیاسی رژیم دیکتاتوری از حزب رستاخیز گرفته تا مجالس فزایشی مقیاس وسیع بود گرفت. در تیر ماه تعداد زیادی از مسئولین درجه یک حزب رستاخیز متعلقه خود را از قائم مقامهای دیر کل حزب ششگانه استعفا دادند. علی همین ماه تلاشی حزب رستاخیز در شناسایی جدایی جناحهای سید کاشانی که آنان نیز به بقاء وضع موجود ایمینی ندارند، پیش رفت. همچنین هفته اول تیر ماه تریبون مجلس به استفاده و اختیار چند تن از نمایندگان مخالف درآمد. از آنجا که بنظر رژیم مجلس ششگانه پیش از پیش بسوی تلاشی و جبهه گیری علیه رژیم موقت، شاه مصیحت دید با استفاده از حربه تمطیلات تاسفناکی مانع آن شود که نیروهای مخالف در مجلس میدانی باز کنند. ولی حتی «اطلاعات» در مصیحت خود خاطر نشان میسازد که جاو گیری از جدال در مجلس امری موقتی است و با آغاز کار مجلس در مهر ماه درگیری از سر گرفته خواهد شد.

در جریان تیر ماه شاه با توجه به ضعف رژیم خود کما در مقابله با تظاهرات عمومی مردم بار دیگر به حربه قریب متوسل شد. آموزگار نخست وزیر و وزیر اطلاعات با تکیه به اظهارات شاه اعلام داشتند که گویا دولت فاشیستی سیاسی خارج از حزب را تحمل نخواهد کرد و قضای سیاسی را تا سرحد شرکت نازد های مستقل در انتخابات آینده باز خواهد گذاشت. لیکن این اظهارات سرتاپا تزویر و دروغ بود و دولت همچنان به شیوه اداره مملکت با توسل بر تروریسمی ادامه داد. تزویر شاه نتوانست مردم را قریب دهد و از اوج بیشتر مبارزه ضد دیکتاتوری جاو گیری نماید. حتی محافل وابسته به خود دستگاه و کسانی که تا همین دروز بر کرسیهای مجلس تکیه زده بودند مسئله ایجاد فضای باز سیاسی، از بالا را باور ندارند. بنی اجده های پیرد نیز هنگام ورود به تبریز در اواسط تیر ماه رسماً اعلام داشتند که اکنون هیچ تصمیم روشنی در شکل بخشیدن به این فضا انجام نشده و حرفهای شفافیتی از سوی دستگاه عنوان میشود. فضایی باز سیاسی باید برای همه باشد. باید دست به تشکیل مردم زد. باید زیر شعارهای مشخص اجرای قانون اساسی برقرار آزادی را خواست.

میان و در کیهانی دیگری از جزئیات مبارزات مردم علیه رژیم ضد دیکتاتوری در یکماه و نیم اخیر را برشمرد که همه آنها خاتر اهمیت است. لیکن ما تنها به یک نکته مهم دیگر جریان مبارزه در روز های قبل از برگزاری جشن انقلاب مشروطه که اسامی وارد ۷۳ مین سالگرد جشن انقلاب مشروطه، اشاره میکنیم. در جریان مبارزات ضد دیکتاتوری در همه ماههای گذشته یوزر در جریان ماه تیر و اوائل مرداد مبارزات ضد رژیم در جریان عمل آوردند تا از طریق تظاهرات خواسته های مردم را بیان دارند و شاه را به تن بست رژیم دیکتاتوری و ضرورت تسلیم بدون قید و شرط مردم برابر اراده ملت و قانون وادارند. اوج مبارزات در هفته اول مرداد (که شاه با وجود دست زدن به

روابط میان رژیم شاه و نیروهای اپوزیسیون تقریباً از اواسط ماه مه به بن بست کشانده شد. دورانی آینده بصری تیره و مهیم است که کمتر کسی از ناظران به آن به پیش بینی کند که ارتباط میان رژیم شاه با اپوزیسیون چگونه دوباره برقرار خواهد شد. پس از تظاهرات پر به راه که مجلس وسیع آن نه تنها محافل حاکمه ایران بلکه همچنین غرب را سراسیمه و نگران ساخته این تظاهرات همچنان ادامه یافت و علاوه بر این خصلت توده ای و گسترده ای کسب کرد. رژیم را کوبیده شده است به شکست. کوششهای دواخواه خود برای سالم کردن محیط اجتماعی و سیاسی کشور که میبایست برای ایران منظره آبی را ایجاد کند، اعتراف نماید.

حوادث روزهای اخیر گواه آنستکه رژیم تصمیم گرفته است به آبی آزمایش، پایل بدهد. پس از حوادث تم چهارشنبه شبیه که در آن ۳۵ نفر کشته شدند، دولت اعلام کرد که به اقدامات قهر آمیز با نیروی پاسخ خواهد داد. در محافل قوای کشور ایران تأسف میشود که آزمایش و آلیزایه کردن محیط کشور موجب وسعت دامنه تظاهرات گردیده. اما نظر نیروهای اپوزیسیون است که علت واقعی بحران کنونی در کشور ناشی از شرایط سیاسی و اجتماعی موجود و نه وفاداری گرایان نوع افشادی است.

با اینکه محافل روحانی در رأس این جریانات قرار گرفته اند اما جنبش و تظاهرات ضد دولتی در ایران خصلت خلقی دارد که توده های دانشجو و همه نیروهای سیاسی در آن شرکت دارند و از آن پشتیبانی میکنند.

دوشکست فاحش امپریالیسم در ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۲ به آن سپرده شد. اتخاذ چنین تصمیمی نشان داد که جنبش عدم تعهد علیرغم توطئه و تحریک حزب امپریالیستی خود را بطوری شناخته و به ضرورت تکیه این جنبش بر کشورهای سوسیالیستی که صادقانه از هدفهای عدم تعهد جانبداری میکنند پی برده است.

افریقا و جنبش عدم تعهد با استواری در راه مبارزه ضد امپریالیستی و به انجام رسانیدن تأمین استقلال سیاسی و اقتصادی همزمان کوشش برای تأمین صلح و بسط سیاست همزیستی مسالمت آمیز گام بر میدارد. تلاش دول امپریالیستی و محافل جنگ طلب برای کشاندن آفریقا و جنبش عدم تعهد به بیراهه مرجا زدن در اسارت و بردگی و پیروی از نقشه های تجاوز کارانه و تفرقه گزانه امپریالیسم جهانی متکرم بشکست است.

کشتار خونین در شهد و دیگر شهر های ایران نتوانست خود را بر اوضاع مسلط نگاه دارد. برای نشان دادن عزم مردم کافی بود.

لیکن شاه نه فقط به تسلیم در برابر اراده مردم تن نداد، بلکه ترجیح داد در پناه القذ و عبارات ظاهر قریب همچنان در مواضع دیکتاتوری و استبداد خود کما باقی بماند. همین سوز خالی دیکتاتوری از جانب شاه در طبقه اوت و به نامیت سالگرد انقلاب مشروطه جز مقاومت و استبدادگی در مواضع ظلمی و خودسری معنی دیگری ندارد. شاه یکبار دیگر بجای آنکه صلحت ملت و کشور را بر منافع دیکتاتوری و رژیم دست نشاند خود ترجیح دهد منافع محدود ضد ملی و ضد خلقی رژیم واپسته خود را بالای همه ارزشها و خواسته های مردم ایران قرار داد. طبیعی است که چنین اقدام خود سرانه ای نمیتوانست از جانب مبارزانی بدون پاسخ بماند. حوادث روز های اخیر در اصفهان، شیراز، قزوین، همدان، کازرون، اهواز، قم، ارواک، اردبیل، کاشان، گشمالشاه، تبریز، خرم آباد، آبادان و تهران و دیگر نقاط کشور، که هم اکنون جزئیات دارد و طی آن صدها هزار مردم مبارزه آشکار علیه رژیم دیکتاتوری روی آورده اند، پاسخ منطقی مبارزان به خود سزی شاهانه است. شاه با اقدام حکومت نظامی و به میدان آوردن نیروهای مسلح در سطح کشور علناً با مردم ایران اعلان جنگ داده است. پاسخ این اقدام مذبحخانه تشدید مبارزه هم بیشتر مبارزه با تکیه بر توده ها و اتحادیروزها برای برانداختن حکومت استبدادی و کسب آزادی و استقلال هست و باید باشد.

بندیهای نظامی قاصر نیست راه جبر لریخ را اسارت و بردگی را ابدا سازد.

دولتهای پاکستان و ترکیه مدتهاست اثری و بیهودگی پیمان ستو شده اند و این آنها یوزر در یکی دو سال اخیر فعالیت و هر چه بیشتری میباید. به موازات گسترش جبهه بخش خاقهای دو کشور مذکور و تحت تأثیر جنبش محافل و افغان بین این دو کشور پی میبرد.

اولاً پیمان ستو یکی از وسایل آتالی امیر بر کشور هندی آهانت و ثانیاً پیمان مذکور تاکنون در هیچ یک از کشورهای عضو پیمان حاکم ضد خلقی نرسیده است از این پس نیز اولی در قبل روند تاریخ عاجز خواهد ماند واقع بین حاکمه ترکیه و پاکستان و حتی رؤسای حکومت آنها بارها بصراحت گفته اند که ریاضی که کشور های آنها را تهدید میکند از غرب است و لذا ضرورت میداند که عقیده خود را در شرکت در پیمان ستو تجدید نظر کنند. به میدانیم، نمایندگی پاکستان حتی در جنبه اخیر های غیر متعهد در بلگراد شرکت کرد.

در این میان تنها متحد رضا شاه است که میکوشد تا یکبار نیمه مرده پیمان ستو از بدعت و این خود دلیل دیگر است بر درجه ظلمت رژیم متحد رضا شاه. گنجینه کمال آفرین و مرم ایران و تکیه ضد در ضد وی بر تشنج زدائی، خلع سلاح، حفظ صلح، تحجیل همزیستی مسالمت آمیز بر امپریالیسم مسئله امروز جامعه بشری است. در دنیای امروز صلح کشور غیر متعهد وجود دارد که عضو هیچ پیمانی نظامی نبوده و فرام نگهانداری صلح علیه امپریالیسم و راه آزادی و استقلال و در قابل ملاحظه ای باقی میکند. مردم همین هوادار سیاست بیطرفی هستند. ولی در امور زمامداران مرجع ایران این سیاست را نقص و دسه بندیهای امپریالیستی و فاشیستی پیوسته محمد رضا شاه این خواست ملی و انسانی مردم ما را با بامل ساخت و برخلاف منافع مردم ایران زبانی رسماً با امپریالیسم وارد پیمان ستو شد و نظامی دوجانبه امضاء کرد.

امروز که از شرکت ایران در پیمان ستو میگذریم در اثبات ضرورت این عمل کافیست سیاه شود. پیش از هر وقت دیگری در آشکار دیده میشود که هیچگونه دلیل ملی و برای شرکت ایران در پیمان ستو دیکر معاهدات وجود ندارد زیرا ایران را نه از شمال و نه از شرق و نه از مغرب کما تهدید نمیشود. روشن و آشکار دیده میشود که شرکت ایران در ستو و دیکر معاهدات مشابه فقط برای حفظ امپریالیسم بر ایران و تأمین بقای دیکتاتوری شاه دست نشاند و وسیله سیاست امپریالیسم بر ایران رویداد های چند ماه اخیر نیز واقعتاً را بارها نشان داد. در همه رویداد های اخیر ما - در تهران، تبریز، قم، مشهد، شیراز، اهواز و غیره - در همه جا مراکز جاسوسی و اطلاعات ادارات امنیتی و انتظامی، نیروی نظامی و ارتش طبق نقشه و تحت نظر مأموران و دست امیریکایی و دیگر کشورهای امپریالیستی که از پیمان ستو، پیمان دو جانبه با آمریکا و قرار داد تبلیغاتی و تعلیماتی و غیره در ایران مستقر تظاهرات مردم ایران را بخون کشیدند. مأمور مستشاران امپریالیستی یوزر ارتش ایران را زیر گرفته اند که ستاف افسران و سران میهن ایران علیه رژیم ضد ملی و ضد دیمکراتیک جنبش آزادیخواهان مردم ایران پیوندند. بدین ترتیب مبارزه برای خروج ایران از دست بندی نظامی استقلال شکن و متجاوز قرار داد دوجانبه استعماری آمریکا و ایران گماشتگان امپریالیسم از دستگاه دولتی ایران و باز به سیاست مستقل و صلح جویانه ملی بخش مبارزه ملی و دیمکراتیک مردم ایران را تشکیل میدهد.